

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/202/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814208601
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814208601.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom Collection, s.r.o., IČO: 47 150 513, so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, zast.: Advokátska kancelária SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, proti odporkyni: R. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ľ. E. XX, XXX XX G., v konaní zastúpenej opatrovníčkou Oľgou Briatkovou tajomníčkou Okresného súdu Prievidza, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, IČO: 42 362 962, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, zast.: JUDr. Bohdan Jakubis, advokát, so sídlom: Dobrovičova 13, 811 09 Bratislava, o zaplatenie 849,71 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 2. februára 2016, č. k. 9C/100/2014-83, v senáte, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti - ktorou zaviazal navrhovateľa nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne **p o t v r d z u j e** .

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa rozhodol tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznal, navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania v sume 74,15 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Bohdana Jakubisa do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Súčasne tiež rozhodol, že navrhovateľovi sa vracia súdny poplatok v sume 27,30 eur prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. a to po právoplatnosti rozhodnutia.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 14.05.2014 domáhal proti odporkyni zaplatenia sumy 849,71 eur s prísl.. Písomným podaním doručeným súdu dňa 18.11.2014 navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania v časti zmluvnej pokuty vo výške 689,62 eur s príslušenstvom späť a zároveň požiadal o vrátenie súdneho poplatku. O návrhu navrhovateľa rozhodol súd rozsudkom pod č.k. 9C/100/2014-81 zo dňa 04.11.2015 tak, že uložil odporkyni povinnosť, aby do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatila navrhovateľovi sumu vo výške 160,09 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy vo výške 45,76 eur za obdobie od 18.5.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy vo výške 39,28 eur za obdobie od 18.6.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy vo výške 36,76 eur za obdobie od 18.7.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy vo výške 38,29 eur za obdobie od 18.8.2011 do zaplatenia a vo zvyšnej časti konanie zastavil. Zároveň určil, že o trovách konania bude rozhodnuté až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Predmetný rozsudok sa stal právoplatným dňa 06.01.2016. Následne napadnutým rozhodnutím o trovách konania rozhodol, aplikujúc na danú vec ustanovenia § 142 ods. 2, § 146 ods. 2, § 151 ods. 3 O.s.p., keďže navrhovateľ bol úspešný v časti 160,09 eur s príslušenstvom, nakoľko v časti o zaplatenie sumy 689,62 eur s prísl. bolo konanie zastavené. Zastavenie konania vo vyššie uvedenej časti zaviniel navrhovateľ, nakoľko vzal svoj návrh v uvedenej časti späť z vlastného podnetu a nie v dôsledku správania sa odporkyne.

Na účely vyčíslenia náhrady trov konania zavinenie navrhovateľa za čiastočné zastavenie konania považoval za jeho čiastočný neúspech a zároveň za úspech odporkyne. Percentuálnym vyčíslením úspechu navrhovateľa a odporkyne došiel k záveru, že z pôvodne žalovanej sumy 849,71 eur s prisl. bol navrhovateľ úspešný v časti 18,84 % a odporkyňa bola úspešná v časti 81,16 % (suma, o zaplatenie ktorej bolo konanie zastavené). Odporkyňa bola teda o 62,32 % úspešnejšia, ako navrhovateľ. Odporkyňa súd náhradu trov konania nepriznal, nakoľko zo súdneho spisu sp. zn. 9C/100/2014 zistil, že odporkyňa v konaní žiadne trovy nevznikli. Vedľajší účastník si uplatnil trovy konania, ktoré si vyčísil vo výške 118,98 eur. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa bola v konaní o 62,32 % úspešnejšia ako navrhovateľ, vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, ktorý má rovnaké práva a povinnosti ako účastník (§ 93 ods. 4 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku), a teda nemožno mu odoprieť ani právo na zastúpenie advokátom, patrí náhrada trov konania. Súd nepovažoval trovy konania vedľajšieho účastníka za neúčelné. Vedľajší účastník vstúpil do konania na strane odporkyne na jej pomoc a podporu, v konaní bol činný, vyjadril sa k návrhu, preto podľa názoru súdu riadne a účelne bránil práva odporkyne. Súd navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1 a § 13a vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov, a to vo výške 118,98 eur pričom vychádzal z hodnoty sporu 849,71 eur a priznal trovy právneho zastúpenia za tieto úkony právnej služby: 1/prevzatie a príprava zastúpenia dňa 23.09.2014 (podľa § 13a ods. 1 písm. a) a § 16 ods. 3 vyhlášky), odmena 51,45 eur + režijný paušál 8,04 eur, 2/vyjadrenie vo veci samej zo dňa 26.11.2014 (podľa § 13a ods. 1 písm. c) a § 16 ods. 3 vyhlášky) odmena 51,45 eur + 8,04 eur, t. j. odmena 102,90 eur + režijný paušál 16,08 eur, t. j. spolu v sume 118,98 eur. V prípade plného úspechu vo veci by teda súd priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vo výške 118,98 eur. Nakoľko však bola odporkyňa úspešná len v časti, súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne pomernú náhradu trov právneho zastúpenia, a to 62,32 % zo sumy 118,98 eur. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka teda predstavujú spolu sumu 74,15 eur, ktoré je povinný navrhovateľ zaplatiť podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku advokátovi vedľajšieho účastníka na strane odporkyne.

Uznesenie súdu prvého stupňa v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu v časti, ktorou bol zaviazaný nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi a navrhoval odvolaciemu súdu jeho zmenu, a to tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhrada trov prvostupňového konania priznaná nebude a súčasne, že tento bude zaviazaný nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania. Svoje odvolanie voči výroku, ktorým bol zaviazaný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy prvostupňového konania, odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci, čím uplatnil dôvod odvolania uvedený v ust. § 205 ods. 2 O.s.p. Namietal, že podmienkou priznania trov konania účastníkovi v zmysle § 142 O.s.p. je, že trovy sú potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Trovy právneho zastúpenia neboli podľa jeho názoru na strane vedľajšieho účastníka nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva, v súvislosti so správnosťou ktorého záveru poukázal na rozhodnutia iných odvolacích súdov. Vedľajší účastník je združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov, napĺňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené, pričom zákonodarca predpokladal jeho odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia, zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Toto by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Podľa jeho názoru, združenie malo byť spôsobilé bez toho, aby muselo byť zastúpené advokátom poskytnúť aktívnu pomoc spotrebiteľovi vrátane kvalifikovanej právnej pomoci. Podľa jeho názoru tým, že tento žiada priznať trovy právneho zastúpenia priznáva, že neposkytol odporkyňa pomoc pri ochrane jej práv ako spotrebiteľa. Uplatnené trovy podľa neho vznikli účelovo, keďže je známy hromadný vstup združení do sporov, bez znalosti veci, a tak je otáznosť, či účelom vstupu je ochrana spotrebiteľa, alebo zisk. Vedľajší účastník vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia, týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od spotrebiteľského združenia. Tento neprinesol do konania žiaden prínos, nepoukázal na inú skutočnosť, ktorú súdy nemajú povinnosť z úradnej povinnosti skúmať. Namietal tiež, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, pričom tento nemožno vyvodiť len z jeho nečinnosti, a teda nie je možné, aby napriek nesúhlasu hlavného účastníka, vedľajší účastník v konaní vystupoval. Na vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov nie je možné uplatniť domnienku uvedenú v § 101 ods. 3 O.s.p. . V konečnom dôsledku poukázal na to, že Ministerstvo hospodárstva SR hradí výdavky spotrebiteľských združení a podporuje odbornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľov.

Vedľajší účastník na strane odporkyne, ani samotná odporkyňa nevyužili svoje právo písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a preto uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti - vo výroku ktorým zaviazal navrhovateľa k náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, za použ. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil. Uznesenie prvostupňového súdu vo zvyšných častiach, z hľadiska jeho vecnej správnosti nepreskúmaval, pretože vo vzťahu k nim, rozhodnutie súdu napadnuté nebolo, teda voči nim nenastal suspenzívny účinok odvolania (§ 206 O.s.p.).

Z obsahu napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvého stupňa čiastočne vyhovel návrhu navrhovateľa, čiastočne v dôsledku späťvzatia návrhu konanie zastavil, vychádzajúc z ktorého pomerného úspechu aplikujúc ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a § 146 ods. 1 veta prvá O.s.p. o trovách konania vedľajšieho účastníka rozhodol tak, že zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p., nakoľko konanie bolo čiastočne zastavené zavinením navrhovateľa. Navrhovateľ bol úspešný v časti 160,09 eur s príslušenstvom, nakoľko v časti o zaplatenie sumy 689,62 eur s prísl. bolo konanie zastavené. Súd má za to, že zastavenie konania vo vyššie uvedenej časti zavinil navrhovateľ, nakoľko vzal svoj návrh v uvedenej časti späť z vlastného podnetu a nie v dôsledku správania sa odporkyne. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd považoval na účely vyčíslenia náhrady trov konania zavinenie navrhovateľa za čiastočné zastavenie konania za jeho čiastočný neúspech a zároveň za úspech odporkyne. Percentuálnym vyčíslením úspechu navrhovateľa a odporkyne dospel k záveru, že z pôvodne žalovanej sumy 849,71 eur s prísl. bol navrhovateľ úspešný v časti 18,84 % a odporkyňa bola úspešná v časti 81,16 % (suma, o zaplatenie ktorej bolo konanie zastavené). Odporkyňa bola teda o 62,32 % úspešnejšia ako navrhovateľ. V prípade plného úspechu vo veci by teda súd priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vo výške 118,98 eur. Nakoľko však bola odporkyňa úspešná len v časti, súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne pomernú náhradu trov právneho zastúpenia, a to 62,32 % zo sumy 118,98 eur, t.j. 74,15 eur,

Navrhovateľ namietal nesprávne právne posúdenie, tiež neúčelnosť vedľajšiemu účastníkovi vzniknutých trov.

Predmetom odvolacieho konania tak bolo preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti trov konania vedľajšieho účastníka.

Preskúmaním veci, odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti podaného odvolania z hľadiska vyššie uplatnených odvolacích dôvodov, keďže bolo zistené, že súd prvého stupňa vec správne právne posúdil, čím odvolanie navrhovateľa nebolo spôsobilé na iné, ako potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu.

Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. umožňuje, aby ako vedľajší účastník sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastnila občianskeho súdneho konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. S účinnosťou od 15. októbra 2008 zákon zaviedol druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. K tejto tzv. druhej skupine subjektov vedľajšieho účastníctva, na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účastníctva, v ktorej musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, sú to aj prípady sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. účinného do 31.12.2014 do konania vstúpi buď z vlastného podnetu, alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa ust. § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

V preskúmvanej veci sa navrhovateľ proti odporkyňi domáhal zaplattenia sumy 849,71 eur s prísl. pozostávajúcej z istiny tvorenej zmluvnou pokutou vo výške 689,62 eur a ceny za poskytnuté služby 160,09 eur. Dňa 29.09.2014 (teda ešte za „starej“ právnej úpravy) oznámilo vstup do konania na strane odporcu Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, ktoré v písomnom podaní namietalo nedôvodne uplatnený nárok vo výške 689,62 eur (zmluvná pokuta), vo vzťahu ku ktorému v konečnom dôsledku navrhovateľ vzal svoj návrh späť a čo do tejto časti vrátane príslušenstva k nemu sa vzťahujúcemu, bolo konania aj právoplatne zastavené, čo nesporne procesne zavinil práve navrhovateľ.

Súd prvého stupňa rozsudkom zaviazal odporkyňu na zaplattenie zostávajúcej časti a to sumy 160,09 eur ako ceny za poskytnuté služby. Vo vzťahu medzi navrhovateľom a odporkyňou súd tejto náhradu trov konania za použ. § 142 ods.2 O.s.p. nepriznal, keďže jej trovy nevznikli, navrhovateľa zaviazal k náhrade trov konania z titulu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi aplikujúc § 142 ods. 2 O.s.p., § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. (vychádzajúc z pomerného úspechu odporkyne v konaní v rozsahu 62,32 %.

Náhrada trov sporového konania je ovplyvnená zásadou úspechu vo veci a zásadou zavinenia.

Zmyslom zásady zavinenia je priznanie trov účastníkovi, ktorý procesne zastavenie konania nezavinil (§ 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.). Zmyslom zásady úspechu v konaní, je priznanie trov potrebných na účelné uplatňovanie, alebo bránenie práva účastníkovi, ktorý mal v konaní úspech (§ 142,ods.1 O.s.p.). V prípade úspechu pomerného, zákon v ust. § 142 ods. 2 O.s.p. umožňuje súdu žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznať.

Zmysel a účel združení na ochranu spotrebiteľa a s tým spojená procesná aktivita vedľajšieho účastníka, ktorým je takéto združenie, je neoddeliteľne spojené s ochranou spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam s cieľom zvyšovania kvality života spotrebiteľov.

Jedným z prostriedkov ochrany spotrebiteľa, môže byť nepochybne aj inštitút náhrady trov konania, ktorému nemožno uprieť jeho sankčnú povahu a ktorý aspekt nemožno opomenúť ani pri zistení svojvoľného podávania návrhov na priznanie nedovoleného plnenia. Napriek tomu, že súdy už opakovane judikovali nezákonnosť uplatňovaných zmluvných pokút v súvislosti so službami poskytovanými telefónnymi operátormi, navrhovateľ si naďalej takéto plnenie zo strany spotrebiteľa svojimi návrhmi uplatňuje. Účinným prostriedkom proti uvedenému konaniu, je nepochybne tiež inštitút náhrady trov konania, plniaci pre takýto prípad tzv. odradzovaciu funkciu. V preskúmvanej veci za daného stavu by vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi vzhľadom na úlohu, ktorú v tomto konaní plní (ochrana spotrebiteľa) bolo zjavne nespravodlivé a vo svojej podstate by tohto absurdne prostredníctvom trov konania, ktoré mu vznikli a ktorých náhrada by mu nebola priznaná by tohto sankcionovalo za to, že koná v súlade s účelom, pre ktorý bolo združenie založené, keďže práve jeho vedľajšia intervencia vo svetle § 93 ods. 2 O.s.p. je jedným z nástrojov ochrany spotrebiteľa.

Vedľajší účastník vstúpil do konania za účelom ochrany práv odporkyne pred uplatneným nezákonným plnením a v tomto smere mal úspech. Podľa čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sa združenie má podporiť a z uvedenej zásady treba vychádzať v predmetnej veci aj pri posudzovaní otázky náhrady trov, ktoré vedľajšiemu účastníkovi pri úspešnom presadzovaní spotrebiteľského práva v konaní vznikli a prináleží mu preto ich náhrada predstavujúca trovy právneho zastúpenia vychádzajúc z pomerného úspechu odporkyne v konaní v rozsahu 62,32 % (úspech 81,16 % - neúspech 8,84 %) z celkovej výšky vzniknutých mu trov 118,98 eur, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje sumu 74,15 eur, v ktorej výške mu ich správne priznal prvostupňový súd.

Vychádzajúc z Článku 37 odseku 2 ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania (tiež v zmysle čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p.), teda účastník (aj vedľajší účastník vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti ako účastníka konania), má zaručenú právnym poriadkom možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z., keďže vedľajší účastník na strane odporkyne si trovy konania uplatnil riadne a včas.

Účelné trovy vedľajšieho účastníka na strane odporkyne v konaní pred súdom prvého stupňa aj podľa odvolacieho súdu vznikli titulom jeho právneho zastúpenia s tým, že súd prvého stupňa správne pri určení sumy trov jednotlivých položiek právneho zastúpenia patriacich vedľajšiemu účastníkovi vychádzal z Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Odmena za prevzatie a prípravu zastúpenia bola súdom prvého stupňa správne priznaná vedľajšiemu účastníkovi ako úkon právnej služby, ktorého vykonanie bolo procesne nevyhnutné v záujme ďalšieho účelného bránenia práv odporkyne v občianskom súdnom konaní. Zákonný predpoklad účelnosti spĺňali v preskúmvanej veci i trovy právneho zastúpenia spočívajúce v priznaní mu odmeny za ďalší úkon právnej služby - písomné vyjadrenie, v ktorom vedľajší účastník s poukazom na konkrétne skutočnosti vyplývajúce z návrhu namietal nezákonnosť uplatnených zmluvných pokút (nie uplatnený nárok na zaplatenie poskytnutých služieb - hovorné), čo sa v konečnom dôsledku ukázalo ako opodstatnené, keďže navrhovateľ v tejto časti (ktorá tvorila 81,16 % zo žalovanej sumy) vzal návrh späť, teda išlo o úkon, ktorý nepochybne bol spôsobilý privodiť pre odporkyňu čo do tejto časti, priaznivé rozhodnutie vo veci. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastúpením. To sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom, nakoľko vedľajší účastník má v zmysle ust. § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

Odvolací súd s prihliadnutím na uvedené konštatuje, že nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne v súvislosti s jeho právnym zastúpením by znamenalo porušenie princípu „rovnosti zbraní“ v občianskom súdnom konaní. Pokiaľ je prípustné, aby samotný navrhovateľ bol právne zastúpený v konaní, a v prípade jeho procesného úspechu, mu bola priznaná náhrada trov konania vrátane trov právneho zastúpenia, môže si aj vedľajší účastník na strane odporkyne vychádzať z ust. § 93 ods. 4 O.s.p. zvoliť právneho zástupcu, ktorý ho bude v konaní zastupovať a ktorému pri splnení zákonných predpokladov rovnako prislúcha právo na náhradu trov právneho zastúpenia.

Odvolací súd v danom prípade nepovažoval teda za dôvodné námietky navrhovateľa týkajúce sa neúčelnosti trov vynaložených vedľajším účastníkom z titulu právneho zastúpenia na bránenie práva odporkyne, ako spotrebiteľa.

V konečnom dôsledku ako nespôsobilé privodiť v prospech navrhovateľa priaznivejšie rozhodnutie vo veci vyhodnotil odvolací súd tiež jeho námietky týkajúce sa absencie súhlasu odporkyne so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. V preskúmvanej veci ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, už súd prvého stupňa posudzoval na námietku navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania, splnenie zákonných predpokladov pre jeho vstup a uznesením zo dňa 10.12.2014 pod č.k. 9C 100/2014-40 vedľajšie účastníctvo pripustil, ktoré rozhodnutie bolo potvrdené aj odvolacím súdom a to uznesením zo dňa 10.6.2015 zo dňa 6Co 491/2015-65, v ktorom odvolací súd uviedol, že vedľajší účastník vstúpil v danej veci do konania z vlastného podnetu za účinnosti právnej úpravy v ust. § 93 ods. 2,3 O.s.p. do 31.12.2014, keď v čase jeho vstupu v danej veci dňa 29.9.2014, nebol podmienkou účasti vstupu súhlas účastníka, popri ktorom mienil v konaní vystupovať, teda bez ďalšieho sa stal vedľajším účastníkom v konaní. Odvolací súd nad rámec uvedeného dopĺňa, že odporcovi bol vstup vedľajšieho účastníka do konania oznámený, napriek tomu tento žiadne námietky proti jeho vstupu nevzniesol.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, preto odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka ako vecne správne, za použitia ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnému vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, keďže tento si ich náhradu neuplatnil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.